

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSdag. 13 JUNIJ.

Vereeniging: REGT VOOR ALLEN.

De Vereeniging noodigt de Kiezers der Hoofdstad uit, bij de aanstaande verkiezing, op Dingsdag 13 Junij e. k., hunne stemmen uit te brengen, voor Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op de Heeren

Mr. P. BLUSSE VAN OUD-ALBLAS,

Dr. E. C. BÜCHNER,

Jhr. J. P. CORNETS DE GROOT VAN KRAAIJENBURG,

en voor een Lid van den Gemeenteraad op den Heer P. N. MULLER.

Namens de Vereeniging,

Het Bestuur:

L. J. ALBERDINGK THIJM,

Sekretaris.

Het Handelsblad van heden, Tweede Editie, beweert, dat de heer Dr. E. C. Büchner »verklaard heeft zich niet verkiesbaar te stellen." Het blijkt niet uit eenig openbaar gemaakt stuk, dat dit beweren gegrond is. Wordt den heer Büchner het mandaat van Volksvertegenwoordiger opgedragen, men mag zich overtuigen, dat hij het niet van de hand zal wijzen.

AMSTERDAM, 12 Junij.

Het zou een overtollige arbeid zijn, bij de verkiezingen, die morgen moeten plaats hebben, nogmaals onze katholieke landgenooten het gewicht der verplichtingen voor te houden, twelk als kiezers op hen rust. Uit de onderhandeling der laatste maanden hebben zij overvloedig kunnen zien, van welk belang het is, in de Kamer goede en eerlijke, en in alle opzichten wezenlijke vertegenwoordigers te hebben, en wij twijfelen dus niet, of zij zullen van hunnen kant gereed zijn, om van het regt, hun door de wet geschonken gebruik te maken. De oude christelijke wapenspreuk der Katholieken was: *Helpt u-zelven en de Hemel zal u helpen*. Wij zeggen dat dit devies christelijk is, in waarheid christelijk, opgevat in zijn geheel en ernstig toegepast *Helpt u-zelven*, afzonderlijk genomen, is de veldkreet van den rationalistischen hoogmoed, die op niemand dan op zich-zelfen bouwt; de *Hemel zal u helpen*, ook weder afzonderlijk genomen, is het devies der traagheid en van het fatalisme. Maar het: *Helpt u-zelven en de Hemel zal u helpen*, dat is het waarachtige devies van het christelijk geloof, van alle menschen van gemoed die aan den Hemel gelooven, en weten dat, wil men daar een plaats verkrijgen, men haar moet verdienen en winnen. Dat niemand onzer dan de handen in den schoot legge, maar vervulle wat hij in deze oogenblikken te vervullen heeft. Waarom zouden wij te rugdeinen of ons laten overweldigen door de vrees, en moedeloos toe blijven zien, waar wij in staat zijn om waarts te helpen? *Nooit een enkele schrede achterwaarts!* Ook dat was een schoone oorlogskreet, de schoone christelijke riddertijden waardig, en die kreet, moet ook de onze zijn. Wij hebben het christelijk geloof dier ridders geërfd, en het betaamt ons het te handhaven en te verdedigen gelijk zij. Daarom geen terugtoeg, geen rust, maar ook geen ongeduld, en geen laffe moedeloosheid of angst; deze bekruipt slechts hem, die strijdt voor een slechte zaak. Maar wij, staan wij niet in het duim en dag en nacht op de wallen voor de bestrijding der wereld! *Helpt u-zelven en de Hemel zal u helpen!*

De tegenstanders der Kerk tot de erkenning ook van het regt, te handhaven, men mag er haast aan wanhopen dit doel te kunnen bereiken. Wat is duidelijker, wat is onmiskenbaarder, dan dat in het groothertogdom Baden de regten der Katholieken in de laatste maanden met voeten worden getreden. De aartsbisschoppelijke magt ook zelfs in zuiver kerkelijke zaken wordt er formeel gelooschend. Die den aartsbisschop in geestelijke zaken gehoorzaamheid durft betoonen, wordt zonder eenigen vorm van proces, in den kerker geworpen of met

eene geldboete gestraft. Ter bestrijding van de Kerk, worden haar, krachtens eene Regeringsverordening, hare goederen onttolen. De Aartsbisschop, die daartegen protesteert, wordt in hechtenis genomen en aan de regtbanken overgeleverd. En, om de stem der billijkste verontwaardiging te smoren, wordt dan daarenboven elk een iegelijk, die maar één woord van afkeuring dier geweldnarijen durft spreken of ter neerschrijven, als schuldig aan hoogverraad, door eene diskretionaire magt, naar de gevangenis gesleept. Zóó is het in het groothertogdom Baden gesteld; zóó worden daar in de laatste maanden de regten der Kerk gehoond en vertrapt: en wáár wordt in ons land de stem ook maar van één enkelen onkatholiek vernomen, die regtsliefs genoeg heeft, om zulk eene handelwijze te veroordeelen en moeds genoeg om openlijk zijn afkeurend oordeel uit te spreken? Het strekt den onkatholieken in Nederland niet tot eer, dat zulk een regtslievend en moedig man onder hen niet is aan te wijzen, maar dat wel integendeel zoo velen van hen, als over de Badensche kwestie een woordje wenschen mee te spreken, zich beijveren die kwestie in een valsch licht te plaatsen en den eerbiedwaardigsten grijsaart, wiens apostolische moed en wiens apostolisch gedrag de schoonste eeuwen der Christenheid in 't geheugen roepen, aan de versmading en de verguizing des landgenoots prijs te geven — omdat hij een katholieke Bisschop is, die voor de geschondene regten der Kerk in het strijdperk durft treden en ze verdedigt tegen het despotismus der Staatsalmagt. Men neme de organen der orthodoxen, die anders den mond zoo vol hebben van »het regt der gezindheden," men neme de *Karlsruher Zeitung* van welke kleur of nuance ook, — om niet te gewagen van die der anti-papisten — ter hand, en men zal zien, dat alle op treffende wijze overeenstemmen in de veroordeeling van den Kerkvoogd, die het tegenover 't geweld van den Staat, voor het gewaarborgd en duidelijk erkend regt van de Kerk durft opnemen. Geeft zulk eene handelwijze geene stof tot nadenken?

Dat men zich, overigens, niet bepaalt tot de scherpste veroordeeling van de waardige en edele houding van den Aartsbisschop van Freiburg, maar zelfs verder gaat en daaruit konsequenties afleidt, waarmede het protestantsche volk op nieuw zal moeten gefanatiseerd worden, blijk uit het volgende.

Om den Aartsbisschop van Freiburg onder de beschuldiging van eedbreuk te kunnen brengen, herinnerde de *Karlsruher Zeitung*, het officieele blad der Badensche Regering, dezer dagen aan den eed, door Z.H.W. bij het aanvaarden zijner bisschoppelijke waardigheid afgelegd. Het *Kerkelijk Weekblad* schrijft nu dien eed uit de genoemde *Zeitung* af en voegt er aan toe wat volgt:

»De Aartsbisschop deed destijds ook den kanoniekeneed aan den Paus, met deze bijvoeging:

»En dit alles zal ik daarom te onverbrekkelijker nakomen, naarmate ik meer overtuigd ben, dat hierin niets bevat is, 't welk in tegenspraak zou kunnen zijn met mijnen eed van verschuldigde trouw aan Z. K. H. den groot-hertog Leopold en zijne kroonopvolgers.

»Zulke eeden leed en aldus houdt ze de man, die een halve heilige is in het oog van het Ultramontanisme. Zulke eeden deed en aldus houdt ze de man, die door de bladen dier partij ten onzent hemelhoog wordt verheven, maar tevens diep beklaagd als slagtoffer van onderdrukking der Roomsche-Katholieke Kerk. Zulke eeden deed en aldus houdt ze de man, wien Nederlandsche geestelijken hunne sympathie betuigen. Voorwaar, 't is stichtelijk in eenen herder der kudde!

»Immers, en dit merkt de *Karlsruher Zeitung* op, de staatswetten en verordeningen, waaraan de aartsbisschop Herman von Vicari in 1843 getrouwheid zwoer, zijn nog dezelfde, en de man, die destijds met eede beloofde, niets te zullen doen, waardoor de openbare rust wordt bedreigd, vaardigt nu mandementen uit, tengevolge van welke in het *Odenwald* troepen onder de wapenen staan, om die rust te beschermen.

Men kan zich nauwelijks aan de goede trouw erger vergripen. Is het dan geene uitgemaakte zaak, dat het: »*salus Ecclesiae juribus*," (behoudens de regten der Kerk) bij een eed, als waarvan gesproken wordt, altijd verstaan

wordt? Hoe zou een Bisschop, anders dan onder dit voorbehoud, eenen eed kunnen afleggen? Kan hij, geroepen om de regten der Kerk te handhaven, ooit zweeren van ze te zullen verzaken op den wenk en den wil van het eerste het beste pligtvergeten Staatsgeweld?

Het *Kerkelijk Weekblad* weet dit alles zoo goed als wij en de Synode, welker orgaan het is, zou, *casu quo*, wilde zij haren pligt doen, niet anders handelen dan de Aartsbisschop van Freiburg. Maar het protestantsche volk moet in de fanatieke stemming, waarin het nu eenmaal gebragt is, zoo veel mogelijk, gehouden worden; maar de levende krachten des lands moeten, door verdeeldheid te bestendigen, al meer en meer ondermijnd en verzwakt worden. En zoo laat zich dan ook verklaren, dat het *Kerkelijk Weekblad* ten eenemale uit het oog verliest, dat het een eerlijk man onwaardig is zich van tweeërlei maat en tweeërlei gewigt te bedienen.

De *Fakkelt* moet wel eene buitengewone mate van memorieeloosheid bij haar publiek veronderstellen. In haar voorlaatste Nummer schreef zij: »Zoo als de zaken thans staan in ons vaderland, komt het minder op regt en wet aan, dan wel op de zaak, die men voorstaat. De immers aan regt en wet zich houden, zijn altijd aan het kortste eind." En nu, eene week later, aan de hand gesteld wegens het afschuwelijke van den door haar gegeven raad — welken slag schaamt zij zich nu niet zichzelf, ten aanschouwe van hare lezers, in het aangezicht te geven? Men leze: »Onze misdaad is dat wij op de handhaving der wettelijke verordeningen zonder onderscheid van personen of kerkgenootschappen sterk en gedurig aandringen." Dit heet nu scherp, »de heelen boosaardige wet, tegen welke men in de laatste week echter maakt men van eerbied voor de wet een leus. Wij hebben zulk eene taktiek niet te kwalificeren, om haar naar waarde te doen schatten.

In de *N. Pr. Z.* leest men een schrijven uit 's Gravenhage, aldus luidende: »Het antwoord van Nederland (wegens Limburg), op het door Oostenrijk en Pruisen gedaan verzoek om toe te treden tot het onlangs tusschen die beide mogendheden gesloten verdrag, zal stellig afwijzend zijn. Aangezien het verdrag de mogelijkheid van een oorlog tusschen Duitschland en Rusland daarstelt, zal de Koning-Groothertog, als zoon der zuster van den Keizer van Rusland, daaraan geen deel willen nemen, maar liever de strengste onzijdigheid in acht nemen, althans zoolang als Nederland niet gedwongen wordt zich in den oorlog te mengen. Mogt zulks het geval zijn, dan zal Nederland ongetwijfeld verkiezen tot het verdrag van 12 Maart (tusschen Frankrijk en Engeland) toe te treden."

Het onderstaand, aan de *Volkshalle* ontleend artikel geeft een duidelijk overzicht van den thans in Baden heerschen den toestand, van de gedragingen door de regering tot hiertoe gevolgd en der trapsgewijze verslechterende vervolgingen, waaraan de Katholieken aldaar onderworpen worden. Men leest:

»Gelijk bekend is trachtte de Badensche regering de afkondiging van de aartsbisschoppelijke cirkulaire, dd. 5 Mei ll., betreffende het kerkelijk vermogen, gewelddadig te beletten, door ze den geestelijken te ontnemen, hen met gevangenschap te dreigen en de verzending van dat stuk met den post te verhinderen. Terwijl nu de regering alle middelen te baat neemt om — (gelijk ze openlijk de leden onzer H. Kerk noemt) de »katholieke partij" den mond te snoeren en met geweld den Opperkerkvoogd belet een woord tot zijne geloovigen te rigten (het stadsbestuur te Freiburg heeft beslag gelegd op de door hem verzonden of aan hem geadresseerde brieven) heeft zij door de Badensche pers ongehoorde aanvallen tegen onze katholieke kerkordening, tegen onzen Opperkerkvoogd en de trouwe Katholieken gerigt. Geen dag gaat voorbij dat die bladen niet de schaamtelooste leugens, verdraaijngen, verkeerde voorstellingen en schandelijkheden betreffende de trouwe pligtvervulling van den Opperkerkvoogd en het oogmerk zijner verordeningen behelzen, en de geloovigen openlijk tot afval aansporen. Geen middel is voor

Israëliën.

Overijssel 6½ k., in Friesland 6½ k., in Zeeland 5½ k., in Gelderland 5½ k., in Utrecht 5 k., in Noord-Brabant 4½ k., in Drenthe 4½ k., in Limburg 4 k.,

De opbrengst der accijnsen wegens het binnenlandsch gedistilleerd, bedroeg in 1852, aan hoofdsom f2,721,358.75.

De Raad der gemeente Oosterhout heeft, bij zijn besluit van 23 Mei j.l. bepaald, de beestenmarkt, vroeger gesteld op den 19 Oktober, te stellen op Maandag na den derden Zondag in Oktober van ieder jaar.

Men leest in de *Schiedams. Courant* van 12 dezer: „Eenige dagbladen melden heden (10 dezer) dat te 's Gravenhage zijn aangekomen en aan het Hôtel de Nederlanden zijn afgestapt, de kapiteins in Russische dienst G. W. Davids, A. Heitman en W. Marshoff. Ter wegneming van verkeerde gevolgtrekkingen, haasten wij ons te berigten, dat dit zijn koopvaardij kapiteinen van schepen in deze haven liggende en wel met name: *Constantia*, *Joachim*, *August* en *Alexander van Soltwedel*.

Den 10 Junij 's namiddags is te Schiedam van de scheepstimmerwerf de *nijverheid* van de heeren D. Gips en Zonen, met het beste gevolg van stapel gelopen: het fregatschip *Lodewijk* groot 389 lasten, gebouwd voor rekening van de heeren Romske en Cie. te Rotterdam, gevoerd zullende worden door kapitein B. J. Mulder bestemd voor de groote vaart.

Dadelijk is op dezelfde werf de kiel gelegd voor een ander fregatschip, voor rekening derzelfde rederij, hetwelk genaamd zal zijn *Jedo*.

's HERTOGENBOSCH, 8 Junij. Wij waren wederom in de gelegenheid in het atelier van den heer Veneman alhier, een schoon beeldhouwwerk te bezichtigen. Het is namelijk een Preekstoel in eene vrije compositie. Op de kuip, welke door vier beelden, komende uit zeer fraaije consoles gedragen wordt, zijn twee schoone hautreliefs, voorstellende de eene, welke in 't front, is: Christus onder de leeraren in den tempel (de vinding van Jezus) de andere ter zijde, den engel verscheijnde aan Joseph, hem vermanende met de moeder en het kind te vlugten; deze reliefs zijn gevat tusschen vooruitspringende corniches, waarop schoone beelden geplaatst zijn; de trap is kunstmatig georneerd met arabesken en engelen. Het klankbord is een wolkenwaaier met zwevende engelen, waarboven zich verheft een groot beeld, voorstellende Joseph met het kind Jezus. In het ruggestuk staat in een nis het beeld van den goeden Herder. Het geheel is als alles wat het atelier van den heer Veneman verlaat, smaakvol, kunstmatig en zuiver afgewerkt, en zal voorzeker een schoon sieraad zijn voor de St. Josephus kerk te Delft, waarvoor het bestemd is en waar het weldra zal geplaatst worden.

GEMERT, 8 Junij. Op den eersten Pinksterdag is, gedurende de namiddag godsdienst-eeniging der Roomsche Katholieke gemeente, het kerkgebouw aan de zuidzijde sterk verast. Op het hooren van het vreeselijke gekraak en scheuren van het plafond, ontstond er onder de vergaderde menigte (de kerk was eivol) eene zoodanige verwarring en gedrang, dat het te verwonderen is dat er geene ongelukken zijn gebeurd. Behalve het scheuren van kleederen en lichte kneuzingen, kwam men niet den schrik vrij. Het kerkgebouw is voorlopig gesloten en zal, of schoon gedeeltelijk moge worden, wel aanzienlijke herstellingen moeten ondergaan. (N. R. C.)

MAASTRICHT, 9 Junij. De minister van oorlog, baron Forstner van Dambenoy, bevindt zich sedert een paar dagen binnen onze stad.

Men leest in de tweede Editie van het *Mandelsblad*: HONGKONG, 22 April. Men mag als veilig aannemen, dat Peking binnen veertien dagen in handen der opstandelingen zal zijn gevallen. Bij een gevecht, dat dezer dagen plaats had, zou de Keizer gesneuveld zijn, bijaldien hij met 2000 ruiters niet had weten te ontvlugten. [...]

Aan de Engelsche stations van Hongkong worden ijverige toebereidselen tegen de Russische vloot gemaakt.

Te Manila is een vrij hevige opstand tegen de Spanjaarden uitgebroken. Hij is slechts met moeite kunnen bedwongen worden.

MALTA, 7 Junij. De *Tunis* is bevracht om eene legerafdeeling naar Varna over te brengen.

In de laatste dagen is dit eiland aangedaan door 18 kanonierboten, en 22 transportschepen, behoorende tot de Engelsche Fransche vloot.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*: WEENEN, 12 Junij. De Russische gezant bij het Grieksche Hof zal met het personeel der legatie Athene verlaten.

Kapitein Giffard van den *Tiger* is overleden. De bemanning van dien bodem zal naar het binnenland worden opgezonden.

MALTA, 7 Junij. In deze haven zijn 22 Engelsche en Fransche transportschepen binnengekomen. Te Tunis is men bezig eene divisie van 18 stukken geschut naar Varna af te zenden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 11 Junij. De tegenspraak die de berigten aangaande de Oostersche questie steeds heeft gekenmerkt, schijnt nog met den dag toe te nemen, en zich thans vooral te bepalen omtrent Silistria. Van den eenen kant beschrijft men de positie dier vesting als hopeloos en beweert men, dat zij weldra een prooi der Russen zal worden; van een andere zijde daarentegen houdt men staande dat zij nog wel drie maanden lang aan de Russische krijgsmagt het hoofd kan bieden, en dat er groote aanstalten gemaakt worden, van Fransche, Engelsche en Turksche troepen om die vesting te onttrekken, den overmoed der Russen te beteugelen en hun legers in den Donau te jagen.

Voorts is de verwachting gespannen, en ziet men verlangend teemoet, wat er zal voortvloeijen uit het mondgesprek tusschen den Keizer van Oostenrijk en Pruisen gehouden; men vraagt welk antwoord de Czaar zal geven op de Oostenrijksche nota, en welken weg Zweden zal inslaan.

Een dagblad van Lyon meldt, dat volgens verklaring van personen, welke Lyonsche huizen te St-Petersburg vertegenwoordigen, de zoogenaamde vrijwillige giften niets als buitengewone belastingen zijn, welke de regering den binnenlandschen handel en de vreemde handelshuizen willekeurig oplegt, ook de Engelsche en Fransche huizen moeten zich die belastingen laten welgevalen.

Men leest in den *Constitutionnel*:

„De uitnoodiging die Keizer Nikolaas dezer dagen van de Duitsche mogendheden ontvangen heeft om zijne troepen van het Turksch grondgebied te verwijderen, zal ongetwijfeld worden afgewezen; dan zal het Oostenrijksch-Pruissische alliantie-verdrag in volle werking moeten komen; en de diplomatieke vereeniging der vier mogendheden tegen Rusland zal dan vervangen worden door gewapende samenwerking der westersche en der Duitsche mogendheden. Oostenrijk zal dan het zwaard trekken, en Pruisen zal niet kunnen achter blijven; het zal, al ware het ook zijns ondanks, door zijn belang en door den drang der omstandigheden tot een uiterste moeten komen, hetwelk het langs diplomatieke omwegen getracht heeft te vermijden. Mogt Pruisen alsdan nog blijven aarzelen, dan zou het voor altijd aan Oostenrijk het oppergezag over Duitschland afstaan.

De berigten uit Konstantinopel aangebragt, loopen tot 30 Mei. Zij behelzen weinig, dat niet reeds per telegraaf is gemeld. De benoeming van Kebresli Pacha tot grootvizier en van Halil-Pacha tot minister van Marine, heeft er natuurlijk eene zekere sensatie verwekt. Men vreesde, dat zij den oorlog niet met genoegzame kracht zullen doorzetten, alhoewel het aan geen twiifel onderhevig is, of de beslissing daaromtrent hangt thans meer van Frankrijk en Engeland, dan van Turkije af. De brieven en dagbladen verzekeren, dat de gekombineerde troepen den 5den Junij te Varna vereenigd zullen zijn, doch men heeft reden om te gelooven, dat die termijn te kort gesteld is. Het *Journal de Constantinople* van den 29 Mei behelst geruststellende berigten nopens het lot van Silistria; die vesting kan het nog zoo lang uithouden, dat Omeg-Pacha besloten heeft niet voor 15 of 20 Junij ter harer ontzetting op te dagen. Eerst in de laatste dagen dezer, of in de eerste der volgende maand, zoude men alzo een veldslag tusschen de Russen en Turken te gemoet kunnen zien. Het moet ten gevolge van den te Varna gehouden kriegsraad zijn, dat het plan van den veldtocht gewijzigd is, dat de gekombineerde troepen in plaats van gedeeltelijk naar de Krim vervoerd te worden, om tot den aanval op Sebastopol mede te werken, op de Balkan linie, gebuccentreerd zullen worden, aangezien men het voor alles noodzakelijk heeft geoordeeld, om de Russische strijdkrachten aan den Donau in bedwang te houden. Eerst dan schijnt men iets tegen Sebastopol te willen ondernemen, wanneer de marschall de St. Arnaud de noodige versterkingen uit Frankrijk ontvangen zal hebben.

Gelijk voorspeld, blijken de berigten, betreffende de overwinning die de Grieksche insurgenten in Thessalie behaalden, zeer overdreven te zijn. Volgens hun eigen bulletin verloren, de Turken bij die gelegenheid 500 aan dooden, terwijl 200 krijgsgevangen werden gemaakt en een aantal verdronken. Dit verschilt dus aanmerkelijk met de eerste opgave, die het verlies der Turken op 5,500 dooden stelde. In ieder geval blijkt het echter, dat de insurgenten gezegepraald hebben; er zijn onverwijd versterkingen naar Tricala gezonden, ten einde weerwraak op hen te nemen.

Volgens eene dépêche uit Athene, dd. 30 Mei, zou Koning Otto aan de officieren van het Grieksche leger, die aan den opstand in Epirus hebben deelgenomen, amnestie hebben verleend, en bepaald dat zij in hunnen vorigen rang bij het Grieksche leger zullen worden hersteld, mits zij binnen eene maand, na het verschijnen van dit besluit voor de militaire overheden van het koninkrijk verschijnen.

Van goed onderrigte zijde wordt verzekerd, dat de re-

geling met verwonderd zou zijn, hadden een door de Engelsche *Morn. Post* medegedeeld berigt, bevestigd werd. Dit dagblad, dat als het orgaan van lord Palmerston beschouwd wordt, meent namelijk te weten, dat de Oostenrijksche nota te St-Petersburg gunstig ontvangen is en dat er hoop bestaat, dat de Czaar er zich mede zal vereenigen. Bij eenig nadenken evenwel schijnt de haast, waarmede het ministerieele orgaan deze tijding brengt, verdacht en niet heeft eenigzins den schijn, als wilde men op deze wijze den indruk verzwakken, dien eene redevoorering van Kossuth, dezer dagen ten gunste van eene herstelling van Polen te Sheffield gehouden, op de gemeedeningen gemaakt heeft. De alliantie met Oostenrijk is in Engeland niet populair, maar men zou er in de handelswereld waarschijnlijk in berusten, zoo men op de regering van dat land meende te kunnen rekenen. De voorname vraag voor het Engelsche kabinet is alzoo de meerdere of mindere eerlijkheid van het kabinet van Weenen; want omdat de openbare meening zich tegen een verbond met dat land verzette en er ook niet op vertrouwde, zou men het aan het ministerie nooit vergeven, indien het zich om den tuin had laten leiden. Daarom maakt men waarschijnlijk zooveel haast om de bovengemelde vredelievende tijdingen mede te deelen.

De *Moniteur* deelt een artikel uit de *Oest-Corr.* mede, volgens hetwelk het Russische leger eene onverklaarbare beweging gemaakt heeft. Het hoofdkwartier van Prins Paskewitsch is overgebracht naar Jassy, waar het état major en alles tot de dienst betrekkelijk, den 13 dezer verwacht worden. Het korps ten zuiden van Jassy heeft order ontvangen om eene achterwaartsche beweging te maken naar het noorden, in de rigting van Bukowina en Gallicie.

De *Moniteur* bevestigt het berigt, dat de Russische troepen, nadat zij hunne fort-n ontruimd hebben, zich naar Tiflis hebben teruggetrokken. Schamyl bevond zich aan het hoofd van 35,000 man, op 18 mijlen van die stad.

De heer Pidefer, pastoor te Lamargue, Pautery, in de Opper-Pyreneën, is in 99-jarigen ouderdom overleden. Hij was het, die op eene wandeling met zijn vriend, den natuurkundige en dichter Randon, de minerale bron van Labassère ontdekte, waaraan Bagneres de Bigorre zijn voorspoed te danken heeft.

De Doopsgezinden hebben vergunning erlangd, om te Parijs hunne godsdienst in het openbaar uit te oefenen.

ENGELAND.

LONDEN, 11 Junij. De *Times* geeft als stellig op dat de volgende veranderingen in het ministerie zullen plaats grijpen:

De hertog van New Castle blijft minister van Oorlog; Sir George Grey wordt sekretaris van Koloniën; Lord Granville wordt kanselier van het hertogdom Lancaster en neemt zitting in het kabinet, in plaats van den heer Strutt, die zijn ontslag neemt. Deze wijzigingen schijnen het gevolg te zijn van persoonlijke overwegingen. Het is voor de eerste maal dat het presidentschap van den raad zal worden bekleed door een lid van het Huis der Gemeenten.

De *Times* behelst de volgende dépêche:

Weenen, Donderdag. De bijeenkomst van den Keizer van Oostenrijk en den Koning van Pruisen in Böheme doen niets gunstigs voor de westersche mogendheden verwachten. Er is besloten tot eene godwongene leening, waarvan de opbrengst zou strokken om het ministerie te verbeteren. Men verzoekt, dat generaal Nostitz een brief van den Keizer aan den Czaar zal overbrengen.

De *Times* geeft het volgende te lezen aangaande eene wending in de politiek van Oostenrijk:

Onder de jongste veranderingen in de politieke insteldheid van Europa is er eene van meer heuglijken aard dan Oostenrijks loomaking van het Russische bondgenootschap. Dit is eene van de gewichtigste gebeurtenissen der laatste veertig jaren, die veel goeds voor de zaak der gematigde vrijheid en der nationale onafhankelijkheid belooft. Hoe meer het Weener kabinet zich van de Westersche mogendheden aansluit en van Rusland afscheidt, zooveel te meer verwijderd het zich van een bondgenootschap hetwelk uitsluitend op de bekrompenste beginselen van absoluut staatsgezag gegrond was, en nadert het tot eene staatkunde die oneindig beter geschikt is om den soeverein en zijne onderdanen door onderling vertrouwen en tevredenheid te verbinden. Eene der eerste daden van den jongdigen Keizer, toen hij zich aan Ruslands invloed onttrok, was de opheffing van den staat van beleg in de oostelijke provincien der Oostenrijksche monarchie; en hoewel het bekend is dat handlangers van Rusland in Hongarije en in Italie getracht hebben hetzelve spel te spelen als in Griekenland, is het bij ons geen twiifel, dat Keizer Frans Joseph bij het naderen van een ernstigen strijd met een buitenlandschen vijand staat kan maken op de trouw van elk regiment in zijn leger niet alleen, maar ook van elke provincie in zijn rijk.

Uit Malta wordt berigt dat de *Tunis* is afgevaardigd om eene divisie troepen met 18 stukken geschut naar Varna over te brengen. — 22 Engelsche en Fransche transportschepen hadden Malta aangedaan.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGEHUYSEN, Drukker en Uitgever.